

Slavko Grum

DOGODEK V MESTU GOGI

1.) *Zunanja in notranja zgradba drame*

Zunanja zgradba: drama je kratka dvodejanka, ki ne poteka v vzročnem zaporedju, temveč simultano. Taka predstava deluje kot kompliciran, vendar skrajno precizen mehanizem.

Notranja zgradba: kot sam Grum pravi, je Dogotek v mestu Gogi montaža raznih zgodb: iz Zolajeve novele Za noč ljubezni, sklepnega prizora Ibsenovih strahov, iz dveh svojih črtic in osnovne zgodbe Strindbergove Gospodične Julije

2.) *Oznaka oseb, njihova omejenost s psihološkimi frustracijami*

Protagonistka zgodbe je Hana, ki se je po dolgih letih bivanja v tujini zopet vrnila domov. Njen motiv je seksualna travma. V rani mladosti jo je posilil hlapec, kar je bil vzrok za njen odhod iz mesta. Svoje frigidnosti se želi rešiti z umorom Preliha. Konec drugega dejanja se zdi, da ji je to uspelo, vendar se zastori dvignejo znova in vidimo vse prebivalce v začetnih pozah, tudi Hano. Njen uspeh je torej vprašljiv. Tudi ostali junaki izhajajo iz psihopatološke seksualnosti: sestri Tarbula in Afra (nevoščljivost), Klef (pedofilija), umrli naddavkar (samoljubnost), Gapit (fetišizem - lutka), grbavec Teobald (želja po kompenzaciji), mirna žena (samomor).

3.) *Pomen didaskalij za razumevanje drame*

Pomen didaskalij je lažjem razumevanju razpleta, ki poteka pred bralcem. Brez didaskalij bi dogodkom težko sledili, saj nazorno slikajo dejanja junakov in dogajanje okoli njih. Drama je analitična.

4.) *Razlaga konca in prizorov po koncu, ali gre za krožno dramaturgijo*

Konec predstavi tragičnost mesta, saj se ne razplete, ampak se spet zgodijo stvari, ki so se zgodile že na začetku.

5.) *Primerjava koncev pri Grumu, Sartru in Ionescu*

Pri vseh treh na koncu ne najdemo nikakršnega sporočila ali rešitve, saj se stvari ponovijo: pri Sartru kot brezizhodnost in ujetost, Ionescu predstavi isti dialog le z drugimi osebami, Grum pa ponovi dogodke, ki so se že zgodili.

6.) *Glavna ideja v drami, ali je v Gogi možna odrešitev*

Glavna ideja drame je prikaz sprevrženosti prebivalcev mesta Gogi, ki mučijo en drugega vsak na svoj način. V Gogi odrešitev ni možna, vsak ostane žrtev potlačenih in neizživetih strasti.

7.) Absurdnost v Gogi in pri Ionescu

Absurdnost drame je v iskanju izhoda iz začaranega kroga vsakdana. Goga bo ostala vedno ista - prostor zafrustriranih ljudi, ki si ne morejo, morda celo ne želijo pomagati. Pri Ionescu je glavni namen zgodbe predstaviti absurd, Grum pa ga jemlje le kot sredstvo za oblikovanje umetniškega dela.